

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА
І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА

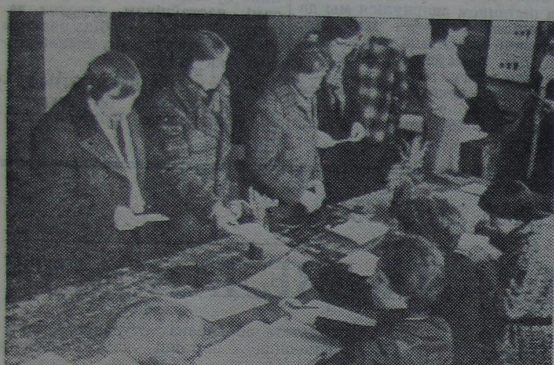
№ 8 (325)

Панядзелак, 12 сакавіка 1979 года.

Газета заснавана ў верасні
1969 года. Выходзіць
раз у тыдзень

Цана 2 кап.

ГАЛАСАВАЛІ ЗА МІР, ЗА ДАБРАБЫТ САВЕЦКІХ ЛЮДЗЕЙ

На выбарчым участку ў вучэбным корпусе № 1 ГДУ.

цай слаўных традыцый старэйшых пакаленняў. Свой голас я аддаю за непарушны блок камуністаў і беспартыйных, за дастойны абранніку народа.

У. Кубракоў, студэнт 2-га курса матэматычнага факультэта:

— Мне даводзіцца галасаваць ужо не першы раз. Але заўсёды гэта падзея для мяне хвалючая і радасная. Радзе тое, што наказы, якія даюць выбаршчыкі сваім абраннікам у вышэйшы орган улады, заўсёды выконваюцца. У гэтых наказах — воля народа, яго жаданне зрабіць сваю Бацькаўшчыну больш магутнай і багатай, імкненне да няўхільнага павышэння дабрабыту савецкіх людзей.

В. Стршкевіч, студэнт 2-га курса гістфіла:

— У гэты памятны дзень я ўпершыню ў жыцці галасаваў за кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР У. І. Бровікава і У. Л. Шварова. Таму гэтая падзея для мяне ўдвая радасная. З якім энтузіязмам ідуць нашы людзі на свае выбарчыя участкі! Студэнты нашага ўніверсітэта, якія жывуць у інтэрнаце № 2, да дванацці гадзін дня прагаласавалі паўнасьцю. Яны аддавалі свае галасы за нашу шчаслівае жыццё, за мір між народаў-братоў на ўсёй планеце. Назвыкла ўсведамляць, што на гераічнай в'етнамскай зямлі ляць да кроў в'етнамскіх пагрыбётаў у бітвах і змаганнях з кітайскімі агрэсарамі. Ведаеце ж, дарогія в'етнамскія сябры, вы не адзінокія ў сваёй барацьбе: савецкія людзі заўсёды з вамі.

Выбары ў Вярхоўны Савет СССР прайшлі пад знакам усеагульнай згуртаванасці за мір, дэмакратыю і сацыялізм. Яны яшчэ раз яскрава засведчылі аб непарушым адзінстве партыі і народа.

А. ШВЕДАУ,
наш кар.

мач — гэта часцінка крыві нашых дзядоў і бацькоў, якія на палях бітваў і змаганьняў здабылі нам шчаслівае жыццё. Як надзейны прадаўжальнікі вялікіх ідэй марксізму-ленінізму Саветы народных дэпутатаў і менавіта Вярхоўны Савет СССР з'явіліся паўнейшым выражэннем па ісціне народнай улады. Шчырыя і радасныя пацуці ўзнікаюць у сэрцах выбаршчыкаў у пакоі для галасавання. Тут ажыўлена, усюды пануе прыўзняты настрой. Боеў да ўрнаў падыходзіць група моладзі. Гэта студэнты нашага ўніверсітэта. Баром некалькі інтэр'ю:

Л. Коўганова, студэнтка 5-га курса гістфіла:

— Выбары ў Вярхоўны Савет СССР — падзея надзвычай важная ў маім жыцці. Сёлета я заканчваю ўніверсітэт і неўзабаве папоўню рады працоўнікаў, стваральнікаў усіх матэрыяльных багаццяў нашай неабсяжнай краіны. Хоццацца стаць дастойнай прадаўжальні-

У той памятны дзень студэнці інтэрнат абудзіліся надзвычай рана. Настрой ва ўсіх быў святочны. Яно і зразумела: выбары ў Вярхоўны Савет СССР для кожнага з нас — сапраўднае свята. Прыгожа апраўданы хлопцы і дзяўчаты крочылі на свае выбарчыя ўчасткі, добра ведаючы за каго яны будуць галасаваць. Народ вылучыў лепшых прадстаўнікоў працоўных калектываў і інтэлігенцыі, якім даверана прадстаўляць кожнага з нас у вярхоўным органе нашай улады. Такім з'яўляюцца другі сакратар ЦК КПБ Уладзімір Ігнацівіч Бровікаў і токар Гомельскага станкабудавальнага завода імя С. М. Кірава Уладзімір Ляонавіч Швароў, якія баліцаваліся на Гомельскіх гарадскіх выбарчых акругах № 558 і 84.

Заўсёды хвалюе той момант, калі ў руках ты трымаеш, як дарагі рэв'юем, свой бюлетэнь і без ваганняў апускаеш яго ў чырвоную ўрну. Чырвоны ку-

У АТМАСФЕРЫ ДАВЕР'Я

З ПАВЕДАМЛЕННЯ ЦЭНТРАЛЬНАЙ ВИБАРЧАЙ КАМІСІІ АБ ВЫНІКАХ
ВИБАРАЎ У ВЯРХОЎНЫ САВЕТ СССР ДЗЕСЯТАГА СКЛІКАННЯ, ЯКІЯ
АДБЫЛІСЯ 4 САКАВІКА 1979 ГОДА

6 сакавіка 1979 года Цэнтральная выбарчая камісія разгледзела атрыманыя даныя аб выніках выбараў у Вярхоўны Савет СССР дзесятага склікання і ўстанавіла, што выбары па ўсіх 1500 выбарчых акругах праведзены ў поўнай адпаведнасці з патрабаваннямі Канстытуцыі СССР і Закона аб выбарах у Вярхоўны Савет СССР.

Выбарчая кампанія ярка прадэманстравала дэсную згуртаванасць савецкіх людзей вакол Камуністычнай партыі Саветаў Саюза і яе ленинскага Цэнтральнага Камітэта.

Прайшоўшы выбары былі першымі пасля прыняцця новай Канстытуцыі СССР. Мільёны савецкіх грамадзян актыўна працавалі ў выбарчых камісіях, даверанымі асобамі, агітатарамі і прапагандыстамі. На шматлікіх перадвыбар-

ных сходах прапоўныя свабодна і ўсабакова абмеркавалі палітычныя і дзелавыя якасці кандыдатаў у дэпутаты, далі ім наказы, выказалі заўвагі і прашановы, накіраваныя на далейшае паліпашне работы дзяржаўных, гаспадарчых і грамадскіх арганізацый.

Цэнтральная выбарчая камісія на падставе пратаколаў, прадстаўленых усімі акруговымі выбарчымі камісіямі па выбарах у Савет Саюза і Савет Нацыянальнасцей, вызначыла канчатковыя вынікі выбараў у Вярхоўны Савет СССР у цэлым па краіне.

У спісы выбаршчыкаў для выбараў было ўключана 174.944.173 чалавекі. У галасаванні прынялі ўдзел 174.920.221 выбаршчык, або 99,99 працента.

ТАВАРЫШЫ! АКТЫЎНА УКЛЮЧАЙЦЕСЯ
У ПАДРЫХТОУКУ ДА ПРАВЯДЗЕННЯ
ТРАДЫЦЫЙНАГА СВЯТА ПРАЦЫ!

ПРЫСВЕЧАНЫ СВЯТУ ЖАНЧЫН

Для савецкіх працоўніц сёлетні Міжнародны жаночы дзень быў асабліва значымым. Яму папярэднічалі выбары ў Вярхоўны Савет СССР, якія ўпершыню праходзілі пасля прыняцця новай Канстытуцыі СССР. Яны яшчэ раз з усёй пераканаўчасцю прадэманстравалі адзінства паглядаў партыі і народа. Іх згуртаванасць, велізарнае давер'е жанчынам Краіны Саветаў: лепшыя з лепшых аднадушна выбраны ў вышэйшы орган Саветаў улады.

У мінулую сераду ва ўніверсітэце адбыўся ўрачысты вечар, прысвечаны Міжнароднаму жаночаму дню. З дакладам выступіла кандыдат філасофскіх навук, в. а. дацэнта кафедры навуковага камунізму А. П. Смоліна.

На вечары быў зачытан загад па ўніверсітэту, у якім рэктар Б. В. Бокуць павіншаваў усіх жанчын ГДУ са святам 8-га Сакавіка, а лепшым з іх за плённую працу, актыўную грамадскую дзейнасць, выдатную вучобу аб'явіў падзяку.

Для ўдзельнікаў урачыстага вечара быў паказан святочны канцэрт.

ДЛЯ ВЫКЛАДЧЫКАЎ ГРАМАДЗЯНСКАЙ АБАРОНЫ

Кафедра грамадзянскай абароны правяла абласную навукова-метадычную канферэнцыю для выкладчыкаў ГА ВНУ, тэхнікумаў і прафесіянальна-тэхнічных вучылішчаў. З паведамленнямі выступілі начальнік кафедры ГА Гомельскага дзяржуніверсітэта В. П. Дзядзічкін, начальнікі курсаў ГА БПЧТУ, з філіяла Маскоўскага кааператываўнага інстытута В. С.

Іваноў і Л. І. Друян, старшы выкладчык Мазырскага педінстытута В. І. Чарышоў. Яны падзяліліся вопытам выкладання грамадзянскай абароны і медпадрыхтоўкі. Цікавым і карысным для ўдзельнікаў канферэнцыі быў доклад выкладчыка кафедры ГА ГДУ Г. С. Мільчанкі «Ацэнка радыяцыйнай абстаноўкі з дапамогай на-маграмы».

ІДЗЕ ГРАМАДСКА- ПАЛІТЫЧНАЯ АТЭСТАЦЫЯ

На гістфіле праходзіць камсамольская атэстацыя. Кожны камсамolec дае справядзачу перад сходам аб рабоце за мінулы год, прымае новыя абавязальствы. Актыўна прайшло гэта важнае мерапрыемства ў групе БР-32. Камсорг Валентіна Лаўшук у сваім выступленні падкрэсліла, што за апошні семестр у групе значна павысілася пасляховаць. Аднак спыняцца на дасягнутым

неўля. Хвалюе тое, што некаторыя студэнты ў час сесіі мелі нездавальняючыя адзнакі. Таму трэба больш увагі ўдзяляць вучобе.

Выступаўшыя на сходзе камсамольцы гаварылі аб тым, як канкрэтна кожны з іх рытуецца да сустрэчы 110-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна і 10-годдзя ўтварэння ГДУ.

Г. ХАРОШКА,
студэнт 3-га курса.

У ПАРТКОМЕ

Адбылося чарговае пасяджэнне партыйнага камітэта ўніверсітэта. Па дакладу старшыні камітэта ДТСААФ універсітэта У. А. Каўша абмеркавана пытанне «Аб рабоце камітэта ДТСААФ па ўдасканаленню і развіцці ваенна-патрыятычнага выхавання супрацоўнікаў і студэнтаў».

Другім на парадку дня было пытанне «Аб рабоце камсамольскай арганізацыі фізічнага факультэта па выкананню рашэнняў XVIII з'езда ВЛКСМ». З дакладам выступі-

ліла сакратар камсамольскага бюро факультэта Л. Петрашанка. Па разгледжаных пытаннях прыняты адпаведныя пастановы.

Партыйны камітэт прыняў рашэнне аб правядзенні з 7-га па 14 красавіка 1979 г. тыдня Фонду міра.

Партыйным камітэтам прынята таксама рашэнне аб правядзенні на ўсіх факультэтах камсамольскіх сходаў з парадкам дня «Студэнт і правыя сацыялістычнага супольнага жыцця».

ЗДАДЗЕН ДЗЯРЖАЎНЫ ЭКЗАМЕН

Для пацкурсна-факультэцкага гэтага дні быў асабліва хвалючым. Выхадзілі здавалі дзяржаўны экзамен па навуковаму камунізму. Студэнты грунтоўна падрыхтаваліся да свайго перадапошняга вы-

прабавання. Значным будзе абарона дыпломных праектаў. Старшыня дзяржаўнай камісіі в. а. дацэнта У. І. Качкоў і экзаменатар В. В. Юфераў адзначылі добрую падрыхтаванасць студэнтаў. Асабліва парадавалі сваім адказам вы-

Уладзімір Клімаў, Юрый Рэпенка, Валерый Яроцкі, Алена Пашаева, Зоя Ахромчык і іншыя. Іх адказы былі змястоўнымі і глыбокімі. З 69 чалавек, здаваўшых дзяржаўны экзамен, 16 атрымалі выдатныя адзнакі і 39 — добрыя.

ПЕДПРАКТЫКА: ПРАБЛЕМЫ І РОЗДУМЫ

Гэты фотаздымак быў зроблены напярэдадні 8-га Сакавіка. З добрым настроем сустралі свята жанчын актывісткі і выдатніцы вучобы І. Абалонік і Т. Ярмілава з матэматычнага, Т. Ярмаш і В. Ганчарова з фізічнага, Л. Какаўлікіна з эканамічнага, Л. Сёмкіна з біялагічнага факультэтаў.

Фота Б. Шкурко.

НА РАДЗІМЕ ГЕРОЯ

Для студэнцкіх будаўнічых атрадаў стала традыцыйнай залячваць у атрад ганаровых бацькоў — герояў грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў. Наш атрад «Вераніка» залічыў у свой састаў Героя Савецкага Саюза Аляксандра Лаўрэнцьевіча Ісачанку. Каб больш даведацца аб жыцці і дзейнасці героя, мы вырашылі пабываць на яго радзіме.

У Буда-Кашалёўскім раёне ёсць невялікая вёска Хоўхла. Тут А. Л. Ісачанка нарадзіўся, правёў сваё дзяцінства. З хваляваннем слухалі камандзір будатрада В. Мячыкава, камісар Л. Паўлава і інш. расказы знаёмых і блізкіх героя. Потым яны наведвалі школу, у якой некалі вучыўся А. Л. Ісачанка. Дырэктар В. І. Шкрабкоў расказаў аб гісторыі стварэння школьнага музея героя, аб дзейнасці юных следпаітаў. Ву-

чны школы дапамаглі нам сабраць матэрыял для афармлення альбома аб жыцці і дзейнасці А. Л. Ісачанкі. Невялікае, але пальмянае жыццё гэтага чалавека, можа быць узорам служэння і адданасці Радзіме. Аляксандр Лаўрэнцьевіч Ісачанка загінуў на адказным заданні — ён быў падпольшчыкам. Памяць аб ім назаўсёды захавана ў нашых сэрцах. Байцы атрада «Вераніка» у вучобе і працы імкнуцца быць падобнымі на свайго ганаровага бацька.

Байцы атрада старанна рыхтуюцца да працоўнага семестра. Робіцца ўсё магчымае, каб правесці яго на высокім узроўні.

Н. ЧЫРКУН,
балец атрада «Вераніка»,
студэнтка 2-га курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

НА СЦЭНЕ— ДРАМАТЫЧНЫЯ КАЛЕКТЫВЫ

Ва ўніверсітэце прайшоў агляд-конкурс драматычных калектываў факультэтаў, арганізаваны камітэтам ЛКСМБ і прафкомам. З цікавай праграмай выступілі студэнты эканамічнага факультэта. Іх выступленне было насычаным і любоўным па зместу, адметным па манеры выканання. Журы конкурсу аднагалосна вырашыла прысудзіць гэтаму калектыву першае месца.

Надранна выступілі і студэнты фізічнага факультэта. Ім была прадстаўлена праграма ў поўным аб'ёме агляду-конкурсу, аднак майстэрства выканання не дасягнула таго ўзроўню, што ў эканамістаў. Журы прысудзіла драматычнаму калектыву фізічнага факультэта другое месца.

Трэцяе месца па выніках агляду-конкурсу прысуджана драматычнаму калектыву біялагічнага факультэта.

Журы адзначыла сцэнічную

У вучэбны працэс ўніверсітэта ўкаранаецца навіяная электронна-вылічальная тэхніка, павялічваецца колькасць абслугоўваючага іе персаналу. Сёлетна пры НДС створаны аддзел вылічальнай тэхнікі.

НА ЗДЫМКУ: у зале, дзе ўстаноўлена новая ЗВМ.

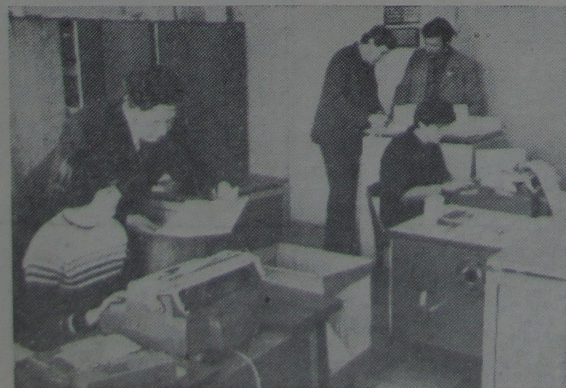
Фота Б. Шкурко.

майстэркасць асобных выканаўцаў. Лепшымі прызнаны Аляксандр Харытонаў, Ігар Канішчаў, Ала Пастухова з эканамічнага, Аркадзь Рэзнікаў, Сяргей Бязрукаў з фізічнага, Трына Андрушэўская з біялагічнага факультэтаў.

На жаль, трэба адзначыць і тое, што некаторыя факультэты не прадставілі сваіх выканаўцаў. Перш за ўсё гэта датычыць гістфіла. Усе мінулыя разы сцэнічны калектывы факультэта актыўна ўдзельнічаў у аглядах-конкурсах. А вось на гэты раз падвёў.

Тое ж самае можна сказаць пра матэматычны факультэт і асабліва пра факультэт фізікавання. Апошні наогул ігнаруе падобныя мерапрыемствы.

В. КОТАВА,
намеснік старшын прафкома ўніверсітэта.

Аб тым, што многія з нас пасля заканчэння ўніверсітэта пойдучь працаваць у школу, мы ведалі з 1-га курса. Прыглядаўся, разважал, нават правялі невялікае сацыялагічнае даследаванне па вывучэнню маральна-стымуляў у выбары прафесіі. Даследаванні праводзілі на біялагічным факультэце, часткова таксама закранулі гісторыка-філалагічны. У ліку шматлікіх вынікаў мае месца наступнае: студэнты хочучь бацьчы выкладчыка не толькі знаўцам сваёй справы, але перш за ўсё асобай. Вялікае значэнне ў развіцці цікавасці да прадмета мае псіхалагічны кантакт з выкладчыкам. Прафесійная кампетэнтнасць, па меркаваннях абсалютнай колькасці студэнтаў, — неабходная ўмова паспяховай працэсу навучання.

Працэс навучання з пункту гледжання сучаснай педагогікі — надзвычай актыўны і забяспечваецца мэтанакіраванымі дзеяннямі з абодвух бакоў (навучаючай і навучаемай). На наш погляд, ніякая, нават самая лепшая, тэхніка не заменіць сабой чалавека з шырокім круглядам, чалавека, здольнага не толькі навучыць чаму-небудзь, але, што асабліва важна, аказаць уздзеянне абсалютна свайёй асобой. Любоўю да біялогіі многія з нас абавязаны імен-

на такім выкладчыкам, а ў нас на факультэце іх няма.

У час праходжання практыкі мы сутыкнуліся з цяжкасцямі, звязанымі непасрэдна з метадычнай выкладаннем прадметаў. Хацелася б, каб у будучым надавалася больш увага цыклу курсаў па метадыцы выкладання.

Ніколі не забудзем таго стану душы, з якім пераступілі парог класа, ідучы на першы ўрок. Прайшоў час, страх знік, засталася звычайнае хваляванне настаўніка, хоць і пачынаючага, хваляванне, абумоўленае ўсёй домленым пачуццём асабістай адказнасці перад вучнямі, якія крытычна адзеньвалі нашы веды, лаводзіны, манеру гаварыць, а таксама вымяралі і нашу любоў да прадмета, які мы выкладалі. Упершыню адчулі на сабе, як гэта цяжка — кожны дзень быць аб'ектам такой ацэнкі. Але добры настаўнік і павінен глядзець на сябе вачыма дзяцей.

Які сэнс укладваюць вучні ў паняцце добры настаўнік? З таімі пытанням звярнуліся мы да дзесяцікласнікаў і папрасілі выказаць свае думкі пра нас, як будучых настаўнікаў. Яны, у першую чаргу, падкрэслілі, што настаўніку неабходна глыбока ведаць і любіць прадмет, быць псіхалагам, імкнуцца знайсці

індывідуальны падыход да кожнага чалавека ў класе.

Прыемна было чытаць водгукі, у якіх адзначалася наша добрая веданне біялогіі (вось калі сардэчным, удзячным словам успомнілі мы сваіх выкладчыкаў). У 10-х класах выкладлі толькі генетыку, аднак вялікую ролю адыграла агульная падрыхтоўка нас як біёлагаў. Калі ведаеш прадмет, з'яўляецца пачуццё ўпэўненасці, пытанні вучняў успрымаеш не як жаданне «вывесці настаўніка на чыстую воду», а як дапытлівасць і цікавасць да біялогіі.

Што датычыць хіміі, то дзесяцікласнікі тактоўна заўважалі, што біялогію мы любім больш. Падрыхтоўка наша як настаўнікаў хіміі некалькі слабішая.

У школе з намі пастаянна былі побач вопытныя настаўнікі, метадысты, якія кіравалі практыкай, давалі парады, слуханы заўвагі, прычым пажалі меркаванні і самастойнасць студэнтаў-практыкантаў.

Шчыра ўдзячны мы вучням, якіх вучылі і ў якіх вучыліся самі, настаўнікам, ахвотна дапамагаўшым нам рабіць першыя крокі ў педагогіцы, выкладчыкам факультэта.

В. ДЗЕНІСЕНКА,
студэнтка 5-га курса
біялагічнага факультэта.

АГЛЯД НАСЦЕННАГА ДРУКУ

АКТУАЛЬНА, ПА-ДЗЕЛАВОМУ

Менавіта так вырашаюцца праблемы выхавання і вучобы насеннай газетай «Знанне—сіла» — орган дэканата, партыйнага, камсамольскага і прафсаюзнага бюро матэматычнага факультэта. Так, у першым нумары газеты мы расказалі аб тым, як прайшоў трэці, працоўны семестр у студэнтаў-матэматыкаў. У наступных нумарах нашы карэспандэнты влі размову аб праблеме актывізацыі і паліяпшэння вучэзна-выхаваўчага працэсу. З матэрыялаў па гэтаму пытанню выступіў член камітэта камсамола ўніверсітэта С. Бадроўны. Ён адзначыў, што да апошняга часу некаторыя студэнты маюць незадавальняючы адзнакі па некалькіх прадметах. З такім становішчам нельга мірыцца. Камсамольскі важак заклікаў неспрымірама маставіца да нядбайных студэнтаў, якія дрэннай вучобай ганьбаць гонар факультэта.

Вялікай папулярнасцю карыстаецца ў газеце рубрыка «Трыбуна камсорга». Пад ёй змяшчаюцца выступленні камсоргаў груп і кур-

саў, факультэта аб справах студэнцкай моладзі, уздымаюцца пытанні камсамольскага жыцця.

У членаў рэдкалегіі ёсць і некаторыя цяжкасці. Перш за ўсё гэта пакуля ішчэ вузкае кола няштатных аўтараў з ліку выкладчыкаў. Чытачам нашай газеты спадабаўся артыкул загадчыка кафедры дыферэнцыйных ураўненняў кандыдата фізіка-матэматычных навук У. І. Міроненкі. Аднак гэты выпадак, на жаль, адзінак.

У сваёй дзейнасці члены рэдкалегіі кіруюцца вядомым палажэннем У. І. Леніна аб тым, што газета павіна быць не толькі калектывным прапагандавым, але і калектывным арганізатарам і выхвацелем мас. Значнае месца адводзіцца прапагандзе рашэнняў XXV з'езда КПСС і XVIII з'езда ВЛКСМ, іншых партыйных, камсамольскіх і прафсаюзных дакументаў.

С. БАРЫСАВА,
рэдактар насеннай газеты «Знанне—сіла».

ПА СВЯТАХ...

Насенная газета адыгрывае вялікую ролю ў выхаванні працоўных, у тым ліку і студэнцкіх моладзі. На жаль, не ўсюды памятаюць аб гэтым. Напрыклад, у інтэрнаце № 2 нашага ўніверсітэта. З нядаўняга часу газета стала называцца

па-новому — «Дзень за днём». А вось змест не застаўся ранейшым. У чым справа? Перш за ўсё ў ганебнай практыцы выпуску газеты толькі да свят. Рэдкалегіі ў гэтым выпадку дарчыя напаміны, што насенная газета не віншавальная паштоўка. Па-другое, святоточныя нумары звычайна падобны адзін на другі, таму што змест некаторых матэрыялаў, і асабліва перадавога артыкула, паўтарае думкі чужых аўтараў, узятых з розных друкаваных выданняў. І апошняе. Газета мае зусім вузкі аўтарскі актыў.

Заслугоўвае асуджэння і тое, што на сваю насеннагазету члены рэдкалегіі глядзяць, як на хвалебную граматы. У інтэрнаце жыве каля 600 студэнтаў. У якіх такога вялікага калектыву здараюцца, на жаль, і адмоўныя з'явы. Аб іх нельга замоўчаць. Напрыклад, хол пятага паверха знаходзіцца ў неправабным становішчы. Праз выбітую шыбу сюды шугае халодны вецер. Чаму б не ўзняць гэта пытанне ў насеннай газеце?

У ліку іншых недахопаў трэба адзначыць слабую прапаганду газетай матэрыялаў XXV з'езда КПСС і XVIII з'езда

ВЛКСМ, ліпеньскага (1978) і лістападаўскага (1978 г.) плену маў ЦК КПСС, іншых партыйных і камсамольскіх дакументаў.

Аднак у насеннагазете «Дзень за днём» ёсць і станоўчыя бакі. Цікавая, напрыклад, літаратурная старонка. Прадстаўлены ў ёй вершы пачынаючых паэтаў А. Сыса, І. Манойленка і іншых краюнасцаў сваёй задушаўнасцю амаль кожнага.

Калі рабіць агляд насеннай газеты «Інтэрфакс» інтэрната № 1 нашага ўніверсітэта, дык прыйдзецца пералічваць усе тыя недахопы, якія характэрны насеннагазете «Дзень за днём». У дадатак трэба ішчэ адзначыць, што аб дзейнасці сваёй насеннай газеты мала цікавіць адміністрацыя інтэрната. Камандант Л. Бадроўнік заяўляе:

— За насеннагазету адказвае студсавет. Мяне больш хваляюць гаспадарчыя клопаты.

Што і казаць, адзіўлюючая пазіцыя. Насенная газета акіянык орган адміністрацыі і студсавета інтэрната.

Членам рэдкалегіі насенных газет «Дзень за днём» і «Інтэрфакс» трэба ўлічыць адзначаныя недахопы і зрабіць усё магчымае, каб газеты сталі сапраўднымі лінстам жыцця калектываў.

В. ЗАВІТАЎ.

П Р Ы Р О Д А Т Ы

СТАРОНКА ВЫПУСКАЕЦА ДРУЖЫНАЙ ПА АХОВЕ ПРЫРОДЫ
БІЯЛАГІЧНАГА ФАКУЛЬТЭТА.

ВЫПУСК № 12

ЗНОЎ У ЛІКУ ПЕРАМОЖЦАЎ

Падведзены вынікі абласнога конкурсу на лепшае асвятленне ў друку пытанняў аховы прыроды, якія праводзілі ў мінулым годзе ўпраўленне лясной гаспадаркі аблвыканкома, абласная журналісткая арганізацыя, рэдакцыя газеты «Гомельская праўда», абласныя саветы таварыстваў аховы прыроды, палаяўнічых і рыбаловаў.

У конкурсе прынялі ўдзел аб'яднаныя, раёныя і шматтыражныя газеты, журналісты, актывісты друку, аматары прыроды. Конкурс садзейнічаў далейшаму паляўніцтву ўстаноў па ахове навакольнага асяроддзя і прыродных рэсурсаў, павышэнню ўзроўню выхавальчай работы сярод насельніцтва па ахове фауны і флоры на тэрыторыі вобласці і рэспублікі.

Сярод шматтыражак газеце «Гомельскі ўніверсітэт» прысуджана другое месца. Гэтага гонару яна ўдастоена ўжо другі год запар. Калектыў рэдакцыі адзначаны заахвочвальнай прэміяй.

Узнагарода газеце — гэта і вама ўзнагарода, нашы пазаштатныя аўтары. Са сваёй шматтыражкай актыўна супрацоўнічаюць загадчык кафедры заалогіі і дарвінізму прафесар Б. П. Савіцкі, студэнтка 5-га курса біялагічнага факультэта В. Дзеісенка, кандыдат біялагічных навук Я. А. Падутаў і іншыя. Мы звяртаемся да тых, хто яшчэ не прыняў удзелу ў выпуску старонкі аб роднай прыродзе, актыўнай барыцеся за яе! Вашы штырыя размовы з чытачамі па пытаннях аховы прыроды не пакінуць іх безважлівымі да гэтай важнай справы.

ДЛЯ АБАГАЧЭННЯ ПРЫРОДНЫХ РЭСУРСАЎ

Гістарычна складалася так, што супрацоўнікі і студэнты кафедраў заалогіі і дарвінізму нашага ўніверсітэта спецыялізуюцца на рашэнні задач у галіне экалогіі, аховы і рацыянальнага выкарыстання рэсурсаў жывёльнага свету Беларусі, у першую чаргу Палесся.

Выкладчыкі і супрацоўнікі кафедраў з вялікай увагай азнаёмліліся з матэрыяламі пастаноў ЦК КПСС і Савета Міністраў ССРС ад 6 красавіка 1978 года «Аб павышэнні эфектыўнасці навукова-даследчай работы ў ВНУ», другімі дырэктарскімі матэрыяламі на гэту тэму, абмеркавалі іх на пасяджэнні кафедраў.

У чым бачыць калектыў кафедры шляхі павышэння эфектыўнасці навуковай работы ў галіне прыродакарыстання? Першае, гэта шырокая комплекснасць даследаванняў, стварэнне навуковых комплексаў, здольных рашаць буйныя тэарэтычныя і практычныя задачы ад этапа распрацоўкі да ўкаранення ў вытворчасць; па-другое, пастаяннае заахвочванне да навукова-даследчай работы студэнтаў нашага, літаральна невычэрпнага, творчага рэзерву.

Толькі комплексам пад сілу ў кароткі тэрмін, эфектыўна, на сучаснай навуковай аснове рашаць задачы, якія ставіць перад грамадствам навукова-тэхнічны прагрэс.

Такім чынам, нашай першачарговай задачай, як вучоных і выхавачеляў адначасова, з'яўляецца не толькі камплексіраванне асабістых навуковых работ, але і выхаванне навыхнаў комплекснасці, патрэб комплекснай работы ў тых, каго мы на вучаем.

Па абодвух напрамках на кафедры робіцца шмат. Але перш, чым перайсці да практычных мерапрыемстваў, я хачу бы заахвочваць увагу на моманце псіхалагічным, моманце выхавачым.

Час адзіночак у навуцы беззаваротна прайшоў. Сёння на конт гэтага спрачацца не пры-

ходзіцца. Калі 10, ад сілы 15 гадоў назад, можна было лічыць ядрэнным даследчыкам, працуючы адзіночку, у лепшым выпадку з адным-двумя лабарантамі, то цяпер такі метад работы ў навуцы з'яўляецца тормазам.

Пачынаючы з 1976 года, кафедрай выконваецца адна дзяржаўна-аграгарная тэма, уключаючы ў важнейшыя праблемы АН ССРС і АН БССР у рабоце самы актыўны ўдзел прымаюць студэнты. Акрамя таго, над тэмай працавалі, згодна дагавору аб доўгачасовым творчым супрацоўніцтве, спецыялісты двух інстытутаў АН БССР, трох вядомых навукова-даследчых інстытутаў, БДУ імя У. І. Леніна, другіх устаноў. Але гэтага было недастаткова. У мэтах далейшага ўзбуйнення, павышэння эфектыўнасці навуковых даследаванняў мы ў гэтым годзе завяршылі работу па стварэнню вучэбна-навукова-вытворчага аб'яднання, якое назвалі «Фауна Палесся». У яго, як галюльна арганізацыя, увайшоў Гомельскі

ўніверсітэт, у якасці членаў — заахвочвалі — палаяўнічая гаспадарка «Белавежская пушча», Прыпяцкі ландшафтна-гідралагічны заахвочвалі, Брэсцкі педагагічны інстытут, БелНДЛГ, Брэсцкае і Гомельскае ўпраўленні лясной гаспадаркі, абласныя Саветы таварыства палаяўнічых і рыбаловаў, адным словам усе арганізацыі Брэсцкай і Гомельскай абласцей, якія праводзяць заахвочвалі даследаванні і выкарыстоўваюць іх вынікі ў сваёй практычнай дзейнасці.

Дзякуючы стварэнню аб'яднання стала магчымым вырашаць па самастойнай навуковай праблеме: «Распрацоўка плана аховы, узбагачэння і рацыянальнага выкарыстання рэсурсаў жывёльнага свету Беларускага Палесся», якая разлічана на 10 гадоў.

Але справа не толькі ў праграме. Важна, на мой погляд, яшчэ і другое.

Працуючы ў межах праграмы, мы пераконваемся ў дзейнасці, эфектыўнасці комплексных даследаванняў, вучымся іх арганізоўваць і праводзіць. Комплексны даследаванні дазваляюць нам рыхтаваць спецыяліста будучага, гатовага да работы ў новых умовах не толькі па запасу ведаў і навыкаў, але і па псіхалагічнай настройцы. Так дасягаецца збліжэнне навукова-даследчай, выхавальчай і вучэбнай работы, эфектыўнасць якой з'яўляецца галоўнай задачай вышэйшай школы.

Б. САВІЦКІ,
загадчык кафедры заалогіі і дарвінізму, прафесар.

ЯНОТА ПАДОБНЫ САБАКА

Янотападобны сабака не з'яўляецца абарыгенным відам фауны Беларусі. Ён завезены з Усурыйскага краю (вось чым інакш называецца ўсурыйскім янотам). Звярок валодае высокай экалагічнай пластычнасцю. Гэта і дазволіла яму надзвычай хутка асвоіць новыя ўмовы жыцця, рассяліцца па ўсёй тэрыторыі рэспублікі і нават перайсці яе межы.

Ежай для янотападобнага сабакі з'яўляюцца жабы, мышпападобныя грызуны, розныя беспазванковыя, дзікія ягады, плады груш, яблынь і г. д. Любіць ён паспытаць пры выпадку якікі птушкі і іх птушанят.

Жыве янотападобны сабака ў норах. З набліжэннем зімовых халадоў залагае ў спячку. Гэтак папярэднічае ўзмоцненае харчаванне і накапленне глыбокага сну.

Акліматызаваны янотападобны сабака з мэтай павелічэння фауны пушных звяркоў на тэрыторыі Беларусі і за яе межамі. Аднак даследаванні паказалі, што шкода, якую наносіць гэтыя звяры, не акупаецца рэалізацыяй скурак.

Я. ЦІХАНСКІ,
старшы выкладчык кафедры заалогіі і дарвінізму.

На здымку: янотападобны сабака.

Фота Я. Падутава.

АВАЛОДВАЮЦЬ МАЙСТЭРСТВАМ

Ужо некалькі год на біялагічным факультэце працуе факультатывы «Таксідэрыя», якім кіруе кандыдат біялагічных навук Яўген Амяляніч Падутаў. Таксідэрыя — складанае і шматграннае майстэрства займаюцца вучні 9-га класа Булахаў, У. Ляоненка, С. Худзюк і інш. З цікавасцю назіраюць яны за работай старэйшых таварышаў, стараюцца запам'ятаць асноўныя аперацыі. І няхай пакуль не зусім добра зроблены імі чучалы, але прыйдзе час і іх работы будуць захапляць сваім майстэрствам. Таксідэрыя патрабуе не толькі выдатнага валодання рознымі тэхнічнымі сродкамі, але і грунтоўных ведаў па заалогіі. Акрамя таго, таксідэрыя павінен валодаць і эстэтычным густам, а таксама ўмець мяляваць і ляпіць. Не выпадкова адзін з вядучых таксідэрыстаў краіны М. А. Заслаўскі адзначае: «Сучасная таксідэрыя прадстаўляе сабой складанае спалучэнне сабой складанае мастацтва».

Дзверы нашай міні-майстэрні заўсёды адкрыты для аматараў роднай прыроды, якія хочаць прывесці сабе нялёгкай, але цікавай справе — авалодаць таксідэрыяй.

З гэтага года ў нас пэўнае новаўвядзенне. На аснове дагавора аб доўгачасовым творчым супрацоўніцтве паміж кафедрай заалогіі і дарвінізму і школай № 26 г. Гомеля ў факультатыве займаюцца вучні 9-га класа С. Бандаронка С. Жосцін, С. Булахаў, У. Ляоненка, С. Худзюк і інш. З цікавасцю назіраюць яны за работай старэйшых таварышаў, стараюцца запам'ятаць асноўныя аперацыі. І няхай пакуль не зусім добра зроблены імі чучалы, але прыйдзе час і іх работы будуць захапляць сваім майстэрствам. Таксідэрыя патрабуе не толькі выдатнага валодання рознымі тэхнічнымі сродкамі, але і грунтоўных ведаў па заалогіі. Акрамя таго, таксідэрыя павінен валодаць і эстэтычным густам, а таксама ўмець мяляваць і ляпіць. Не выпадкова адзін з вядучых таксідэрыстаў краіны М. А. Заслаўскі адзначае: «Сучасная таксідэрыя прадстаўляе сабой складанае спалучэнне сабой складанае мастацтва».

Многія студэнты паспяхова авалодалі дакладнасцямі таксідэрычнай работы. Асабліва трэба адзначыць работы вышукніц нашага ўніверсітэта В. Кандрэацка А. Зельдзінай, студэнтаў С. Дубова і А. Падутава.

Н. БЕЛАУСАВА,
А. ТАРАБЕН,
студэнты 3-га курса.

ЗИМОВАЯ ПАДКОРМКА ДЗІКОЎ

Зіма — цяжкі час для дзікіх жывёл, асабліва такая снежная і марозная, як у гэтым годзе. Нават вепрукам у зімовы перыяд нялёгка здабываць корм з-пад лязжалага, снежнага покрыва. Як паказваюць разлікі, праведзеныя ў студэнцкай навукова-даследчай лабараторыі кафедраў заалогіі і дарвінізму, для падтрымання аптымальнай колькасці дзікоў на Гомельшчыне патрабуецца закладка кармавых палёў у разліку 0,3 га на кожны 10 галоў і ўладкаванне падкормачных пляцовак з разліку 1 пляцоўка на кожны 800—1000 га лясных угоддзяў.

Гэтымі нормамаі мы карыстаемся пры стварэнні праектаў арганізацыі і развіцця палаяўнічых гаспадарак Магілёўскай, Гомельскай, Мінскай абласцей, якія складаем на аснове гаспадарчых дагавораў з Беларускамі таварыствам палаяўнічых і рыбаловаў.

Вольгт паказвае, што там, дзе падкормліваюць жывёл у адпаведнасці з нормамаі, дзе своечасова засяваюцца падкормачныя палі, вепрукі атрымліваюць дастатковую колькасць харчу і паспяхова пераносяць зіму. Перарываючы палі, жывёлы знаходзяць для сябе корм: беспазванковых, клубні бульбы, іншы раз і мышавідных грызуноў і іх запасы. У гэтым ім дапамагаюць вострыя клыкі, якімі яны разрачваюць глебу, як птушкі.

Л. ЗАЛЕСКАЯ,
старшы тэхнік СНДЛ кафедры заалогіі і дарвінізму.

(Да 70-годдзя з дня нараджэння Пятраса Цвірка)

Недалёка ад цэнтра Вільнюса на невялічкім узгорку ў засені высокіх дрэў знаходзіцца помнік Пятрасу Цвірку — таленавітаму мастаку, аднаму з заснавальнікаў літоўскай савецкай літаратуры.

Творчасць Цвірка — цэлая эпоха ў гісторыі развіцця літоўскай культуры, з'ява гістарычна самабытная, абумоўлена непарыўнай сувяззю пісьменніка з эпохай, з падзеямі грамадскага жыцця Літвы. Шматгранны і складаны свет паўстае перад намі з кніг Цвірка. Яны ўвабралі ў сябе подых роднай зямлі, гора і раласці літоўскага народа. Героі іх змагаюцца са злом і сацыяльнай несправядлівасцю, мараль і шчасці, зямным, чалавечым. Са спакойнай няспешнасцю і глыбокай стрыманасцю вядзе нас праз пац і жыццёвых сяджынак Пранаса Крукаліса («Франк Крук»), Юраса Таруціса («Зямля-карміцелька»), Крызаса і Дзевейкі (Майстар і яго сыны), Ягадкі і Сіманаса з аднайменных апавяданняў.

Актыўным удзелам пісьменніка ў антыфашысцкім руху, цеснай сувяззю з перадавымі прадстаўнікамі навукаснага пралетарыяту можна вытлумачыць антылерыкальнае і антыбуржуазнае накіраванасць яго пазыцыйнага зборніка «Першая месса» (1928), адрознівае канфіскаванага царскай цензурай і сацыяльна змест першага зборніка апавяданняў «Заход сонца ў Ніксайскай воласці» (1930).

Важным этапам у творчым

развіцці Цвірка — праца, з'явіўся яго раман «Франк Крук» (1934) — першы эпічны сатырычны твор у літоўскай літаратуры. Абраны жанр даў магчымасць пісьменніку, гаворачы яго словамі, раскрыць «мараль капіталістычнага буржуазнага класа», выкрыць у вобразах Крукаліса (зв'язч Франк Крук) норавы і звычкі літоўскай буржуазіі, прагнай да нажывы, духоўна спустошанай, беспрывітавай і цёмнай.

Спраўдліва слава прыйшла да Цвірка пасля выхату ў свет яго рамана «Зямля-карміцелька» (1935), ствараючы які, працяг шукае найбольш плённы шлях праўдзівага адлюстравання тагачаснай літоўскай рэчаіснасці. Падаючы многія факты з дакументальнай дакладнасцю, Цвірка выкрывае грабежніцкі характар зямельнай рэформы 20-х гадоў, паказвае яе трагічны вынік праз лёс галоўнага героя Юраса Таруціса. Нацыянальная самабытнасць рамана абумоўлена перш за ўсё глыбінёй сувязі пісьменніка з літоўскай рэчаіснасцю, з жыццём сваёй нацыі, з яе гістарычным мінулым, з усём яе гістарычным вопытам. Але, адлюстrowваючы жыццё роднай яму Літвы, ён не абмежавваўся вузка рэгіянальнымі рамкамі, а ўзняўся да вялікіх мастацкіх абгульненняў з'яў і працэсу, характэрных для мношч народаў нашай краіны, у тым ліку і нас, беларусу.

Прачытаўшы раман Цвірка «Зямля-карміцелька» ў 1939 годзе, Пятрус Броўка прызна-

ваў, што кніга вельмі ўсхвалявала яго. «У тых дні, — пісаў ён, — мільёны працоўных Заходняй Беларусі стагналі пад фашысцкім ботам Пшусдскага. Я чытаў таленавіты раман Пятраса Цвірка, і ў мамі ўдуліні паўстаў мужны вобраз літоўскага пісьменніка-рэвалюцыянера».

Талент Цвірка шматгранны і разнастайны. Да якога б жанра ні звяртаўся пісьменнік — эпічнага рамана ці навілістычнага апавядання, натхнёнага верша ці палымнага памфлета, публіцыстычнага артыкула ці сатырычнай казкі — ён заўсёды імкнуўся да таго, каб яго творы ўздзейнічалі на чытача, абуджалі думкі і паучылі, клікалі да барацьбы за справядлівасць. Гэтая асаблівасць адрознівае публіцыстыку і прозу Цвірка перыяду Вялікай Айчыннай вайны (зб. апавяданняў «Караючая рука», 1941; «Апавяданні аб акупантах», 1943; «Карані дуба», 1945) і творчасць пасля вайны (зб. «Насенне братэрства», 1947; «Казкі Нёманскага краю» 1948).

Адзначаючы 70-годдзе з дня нараджэння Пятраса Цвірка, мы, беларусы, не можам не ўспомніць, што ён быў вярным сябрам нашага народа, радаваўся поспехам Беларусі, уважліва сачыў за развіццём яе літаратуры, дасягненні і здабыткі якой высока ацэньваў.

У снежні 1940 г. Цвірка прысутнічаў на ўрачыстасцях у сувязі з 35-годдзем літаратурнай дзейнасці Купалы, творы

якога глыбока хвалявалі літоўскага пісьменніка і выклікалі заўсёды жывую цікавасць. Па ўспамінах Цвірка, дні, праведзеныя ім у Беларусі, як бы наанава раскрылі душу братняга народа, прыгажосць яго зямлі і веліч здзіўленняў.

У чэрвені 1941 г. беларуская пісьменнікі Броўка, Купала, Лынькоў, накіроўваючыся на І з'езд пісьменнікаў Латвіі, І праезд спыніліся ў Каунасе, і некалькі дзён Цвірка быў іх гасцінным экскурсавам па роднаму гораду.

Шчыры сяброўскія адносіны склаліся ў Цвірка і з Максімам Танкам. У п'яры беларускаму паэту, датаваным 1945 годам, літоўскі пісьменнік шчыра запрашаў яго разам з Лыньковым і Броўкам наведаць Літву, каб убачыць яе «самыя малюўчыя мясціны». Толькі тады, — пісаў ён, — «пагадзіцца з думкай М. Ціханавы, які сказаў, што даволі рэдка даводзілася яму бачыць пейзажы з такім трычымнастым настрем і такую прыроду, як у Літве». І хаця словы гэтыя сказаны 34 гады таму назад, але якія яны хваляючы, якой моцнай была любоў Цвірка да беларускіх пісьменнікаў, глыбокай яго павага і сардэчная ўдзячнасць.

І для нашых беларускіх майстроў мастацкага слова любоў і цікавасць да літоўскай літаратуры непарыўна звязана з імем Цвірка. Нагадаем радкі з верша Пятрасу Броўкі «Пятрасу Цвірку»:

Прыемна мне ісці з табой, Хадаем да нас, да Беларусі, Ты блізка быў да сэрца ёй. Такія ж словы любові і ўдзячнасці выказаны і Максімам Танкам у аднайменным вершы. У нас з табой стрэч было нямала

У грозны час і радаснай парой, І песні дружбы мы з табой спявалі

Па-над Вілнёй і над Масквой-ракой. Так, гэта шчырыя словы, сказаныя пра выдатнага пісьменніка Літвы Пятраса Цвірку, цудоўнага чалавека, проста і сціплага, добрага сябра Беларуса.

Усесаюзны чытач, у тым ліку і беларускі, сёння з хваляваннем чытае на сваіх родных мовах кнігі Цвірка, пісьменніка-паэты, кнігі, што нясучы «агонь душы і сэрца жар», што перадаючы натал грамадскай барацьбы і класавых супярэчнасцей, вітаючы нараджэнне новай савецкай Літвы.

Ля помніка Пятрасу Цвірку заўсёды ляжаць жывыя кветкі, спыняюцца тут турысты і гасці Вільнюса. На іх глядзіць чалавек у бронзавым абліччы. І кожнага ўражае мудры позірк яго добрых вачэй, у якіх аглядаецца сур'язнасць і глыбіння думкі, спраўдны чалавечнасць і дабраці.

В. СМЬКОЎСКАЯ,
кандыдат філагічных навук, в. а. дацэнт кафедры беларускай літаратуры.

ЧЫТАЧЫ АБ КНИГАХ

Есць творы, якія адразу пападаюць у душу чытача. Менавіта такім стаў для нас новы раман народнага пісьменніка Беларусі Івана Шамякіна «Вазьму твой боль». Па сваёй творчай задуме і мастацкаму вырашэнню яго раман, бяспрэчна, можа па-праву заняць віднае месца побач з такімі лепшымі творами пісьменніка, як «Сэрца на далоні», «Трывожнае шчасце» і інш. Дасканала і ўсебакова падлюцца ў ім вобразы галоўных герояў. Адметная іх тыпалагічная разнастайнасць і закончанасць.

З асаблівай аўтарскай любоўю намаляван у рамане вобраз саўтаснага камбайнера, нястомнага працаўніка Івана Батрака. Гэта чалавек цікавага і, разам з тым, нялёгкага лёсу. Ён раба застаўся без бацькоў і родных. Іх у яго адабрала вайна, паліцыя Шышка, аднавясковец. І вось праз 25 год, адбыўшы пакаранне, гэты чалавек вяртаецца ў родную вёску. З гэтага часу для Івана вяртаецца з памяці яго маленства, скалечанае вайной. Ён не можа змірыцца з думкай, што той, хто здэкаваўся з яго родных,

ПРА КАХАННЕ І ЧУЖЫ БОЛЬ

аднавяскоўцаў зараз ходзіць па зямлі, дыхае чыстым паветрам, цецыцца мірным жыццём. Душэўны боль мужа перадаецца і жонцы Тасі. Яна імкнецца сваім шчырым каханнем развязаць цяжкія мужавы ўспаміны. Аднак загалушыць душэўны боль Івану не лёгка. І невядома як бы склаўся далейшы лёс нашых герояў, калі б не выпадаў, які крута павярнуў — іх жыццёвыя дарогі. Калі Тася прыйшла на дом да сімулянта хваробы былога паліцыя Шышчыка і даведлася, што той імкнуўся замахануцца на жонцы яе мужа, яна ў крытычны момант не свядома, а з-за нянавісці да здрадніка засякае яго сякерай. Наколькі апраўданы такі сюжэтны ход — цяжка сказаць.

У рамане ядрэнна вылісаны вобразы дырэктара саўтаса Астаповіча, сакратара парткома гаспадаркі былога журналіста Алеся Забаўскага і інш. Праўда, апошні менш паказан у рабоце і больш у сваім асабістым няўдалым жыцці. У выніку гэтага вобраз аказаўся крыху зніжаным.

У рамане аўтар праводзіць

і другую сюжэтную лінію. Задума яго — паказаць дзейнасць раённых органаў правапарадку. У гэтым выпадку да месца будзе прывесці інтэрв'ю І. Шамякіна карэспандэнту аднаго з рэспубліканскіх часопісаў, калі пісьменнік гаварыў аб тым, што мае намер напісаць раман аб дзейнасці савецкай міліцыі. Часткова гэту задуму аўтар ажыццявіў у новым рамане. І даволі ядрэнна. Нам асабліва падабаецца вобраз раённага аўтантаспектара Драмакі. Гэты прынішчы чалавек поўнасцю аддадзены сваёй высакароднай справе. У яго асобе людзі бачаць не толькі строгага кантраляра дарожнага руху, але і чужага добразычлівага чалавека.

...Раман «Вазьму твой боль» з'явіўся новым сведчаннем пісьменніцкай майстэркасці І. Шамякіна.

В. СІДАРЭНКА,
А. ЛАЗЮК,
студэнты 4-га курса гісторыка-філагічнага факультэта, члены літаратурна-крытычнага гуртка.

ПАЯДЫНКИ МУШКІЦЕРАЎ

Два дні ў нашым універсітэце праходзілі спартыўныя фестывальныя ўрачышчы на першым фэстывальна-спартыўным фавульце Белавета СДСТ «Буравеснік». Узнагароды аспрэчвалі студэнты 16 вышэйшых навуковых устаноў рэспублікі. Як і меркавалася, па-за канкурэнтныя былі спартсмены Беларускага інстытута фізічнай культуры, якія ўпэўнена

ПОСПЕХИ АКРЫЛЯЮЦЬ

Сярод студэнтаў нашага факультэта нямала спраўднёных аматараў спорту. Іх дасягненні — поспех усёго калектыву. Вось і надаўна каманда нашага факультэта ядрэнна выступіла ў спартыўных па міні-футболу: заняла другое месца. Добрамі спартыўнымі дасягненнямі парадавалі і нашы

заваявалі камандную перамогу. Другое месца дасталася моцнай камандзе Мінскага радыётэхнічнага інстытута. Як і летас, трэцімі прызёрамі першынства сталі мушкетёры нашага ўніверсітэта (трэнер В. Д. Соўсі).

Сярод нашых спартсменаў найбольш паспяхова выступіла каманда шаблістаў у саставе майстра спорту СССР студэнта матэматычнага факультэта Уладзіміра Логвіна, студэнта геофака Ігара Карпухіна і Сяргея Бодака з факультэта фізыхавання. Іх у камандным заліку заваявалі другое месца. У розыгрышы асабістага першынства Уладзімір Логвін стаў бронзавым прызёрам.

Лыжнікі. На агульнаўніверсітэцкіх спартыўных, якія адбыліся надаўна, каманда нашага факультэта заняла другое месца, уступішы першынствам факультэту фізыхавання. Наадрэнна выступілі нашы лыжнікі Т. Казлова, Г. Вячэрская, А. Клімковіч і інш.

А. МАРОЗАУ,
студэнт групы Г-12 геалагічнага факультэта.

Замалёўка

Заўважна адчуваецца ў прыродзе подых вясны. Ён і ў чэпаватым промі сонца, і ў лагоднейшым ветрыку, і ў першым меладыйным звоне каляжу. Паступова асядаюць усё ніжэй і ніжэй набрынялыя пацарнеўшыя гурбы снегу, які бы хочучы машей уцяпіцца за зямлю. Пераліваюцца на сонцы стромкія вершаліны дрэў, сінуішчы з сябе ледзяныя покрывы. Ажыўляюцца птушкі. У народзе бытуе павер'е: калі вараца карне сем разоў — прыходзіць вясна. Праўда гэта ці не, але ўсё ж хочацца ве-

ПРА ДВЕСНЕ

рыць у сёмы крык вароны. Ды і сама птушка стала больш рухавай. Паважана, пагаспадарску расхаджае па снезе і ўсё нешта шукае ў ім сваёй дзюбай.

А людзі... Яны ўсё больш спынаюцца за горад, у лес. Можна хочучы выкарыстаць апошняе магчымасці паходаў па лесе, сустраць подых вясны.

Гомельскі цэнтральны парк Іва А. В. Луначарскага. Тут, як нідзе, ажыўлена і людзін. З усіх бакоў чуюцца вясёлы смех, жарты. Прыльняемся калі раз-

ложыстага дрэва, па якім спрытна бегае вавёрка. Узбуджаная і рухавая, скача яна па галінках, радуецца вясне.

Уздоўж рэчкі — лыжня. Тыя, хто хочучы адпачыць у вольную хвіліну, заўсёды тут. Эх, і прыемна як пакатацца на лыжах!

Незаўважна праходзіць дзень. На небе з'яўляюцца ярка-ружовыя воблакі заходзячага сонца. Барыцца лёгкі мароз. І хоць вясна яўна адчуваецца, але не здае сваіх пазіцый іма. Правесне...

В. СТРАШКЕВІЧ,
студэнт 2-га курса гістфа.

Ва ўніверсітэце папулярнасцю наадрэнна здымку: сустрача каманд факультэта фізыхавання.

карыстаецца ручны мяч.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.